

enig i dette, men vil stemme derimod, det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen er enig deri og ved ikke rigtig, om han skal stemme for eller imod, og det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck har udtalt sig meget bestemt derfor, men vil dog stemme derimod.

Formanden: Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at det er Ændringsforslagene, der er til Behandling.

Povlsen: Jeg fremsætter disse Udtalelser som Begrundelse for, at jeg anbefaler Ændringsforslaget til Vedtagelse. Det ærede Medlem Hr. Moltesen udtalte, at det var den eneste rette Ordning, den eneste rationelle og den kirkelig set mest forsvarlige, og han henholder sig der til saadanne Autoriteter som den nuværende Kirkeminister og Martin Luther. Rent bortset fra Værdien af Sammenstillingen af disse to betydelige Mænd vil jeg dog gøre det ærede Medlem Hr. Moltesen opmærksom paa, at Sammenstillingen i denne Forbindelse er mindre heldig, thi saa vidt mig bekendt fastholdt Martin Luther sit Krav om almindelig borgerlig Ægteforening, medens den højtærede Kirkeminister nu staar lige overfor at gennemføre en Ordning, der er stik imod den Ordning, som den højtærede Kirkeminister tidligere har kæmpet for, medens han i Virkeligheden har argumenteret meget stærkt imod den Ordning, han nu vil gennemføre. Naar jeg siger dette, maa jeg samtidig fremhæve, at jeg er ganske klar over, at det foreliggende Lovforslag sorterer under Justitsministeren, men jeg tror, at man i denne Forbindelse ganske rolig kan se bort fra den højtærede Justitsminister, jeg tror, Historiens Dom vil komme til at lyde saaledes, at Kirkeminister J. C. Christensen, der i 1903 stod som

Formanden: Jeg beder det ærede Medlem erindre, at disse Udtalelser hører hjemme ved Generaldebatten.

Povlsen: Jeg undlader da at tage Ordet under Generaldebatten, og der spares altsaa ingen Tid ved, at jeg ikke faar Lov at fremsætte dem her. Jeg vil derfor henstille, at jeg faar Tilladelse til at gøre disse korte Bemærkninger nu.

Formanden: Det er muligt, at der ikke spares Tid, men Forretningsordenen maa overholdes.

Povlsen: Jeg skal da sige, at tagett jeg, selv om det her stillede Ændringsforslag gennemføres, ingenlunde vil kunne stemme for det foreliggende Lovforslag, maa jeg dog indtrængende anbefale, at man stemmer for dette Ændringsforslag, eftersom det jo er rigtigt, at det fjerner en af de allerværste Pletter fra det Lovforslag, vi her behandler. Jeg tror, at man ved at opretholde den Bestemmelse, at Præsterne skal kunne sige nej til at vie et Par, som har sine Sager i Orden, i Virkeligheden vil vække den største Misfornøjelse ude omkring i Befolkningen, det vil avle Bitterhed, og jeg tror, at til syvende og sidst vil dette i Virkeligheden komme til at gaa stærkest ud over Præsterne. Det er jo rigtigt, som det blev sagt før, at naar man kalder det Lovforslag, vi her behandler, et Lovforslag om valgfri Ægteforening, er det i Virkeligheden fuldstændig urigtigt; det er i Virkeligheden kun Præsterne, der her faar Valgfrihed, medens derimod de almindelige Borgere ikke bliver stillet overfor noget Valg. Jeg er i saa Henseende fuldstændig enig med den højtærede Kirkeminister, som netop i sin Tid udtalte sig stærkt mod en Ordning som den, man nu er i Færd med at gennemføre her, idet et Forslag af akkurat lignende Art som det, vi her behandler, blev fremsat i Landstinget af Landstingets Højre, og den højtærede Kirkeminister udtalte sig da imod dette Forslag. Jeg maa med den højtærede Formands Tilladelse citere den højtærede Kirkeministers Udtalelse, der findes i Landstingstidende for 1902—03, Sp. 1698: „Nu siger det ærede Medlem (Breinholt) ganske vist, at det, her er foreslaaet, stiller Befolkningen frit. Det er dog en underlig Maade at stille Befolkningen frit paa; straks vil den maaske tro, den virkelig er stillet frit, og at den kan vælge mellem borgerligt og kirkeligt Ægteskabs Indgaaelse. Men snart vil de vanskelige Tilfælde melde sig, og det vil vise sig, at der ingen virkelig Frihed eksisterer. Folk vil blive afvist i Kirken; de vil faa det Svar: I kan ikke opnaa kirkelig Vielse, og de vil kunne blive afvist Gang paa Gang, indtil de til sidst, endskønt de ønsker den kirkelige Vielse, maa lade sig nøje med den borgerlige. Dette er imidlertid ikke at stille Befolkningen frit.“ Nej, deri har den højtærede Kirkeminister saa fuldstændig Ret, og vil man virkelig holde paa, at dette skal stille Befolkningen frit, maa man dog stemme for det Ændringsforslag, vi her behandler. Jeg skal derfor med den Begrundelse, som den højtærede nuværende Kirkeminister har givet for dette Forslag,